

En Udtalelse om Toldloven og den danske Industri.

I tiende Hefte af «Danmarks Statistik» udtaler Prof. Falbe Hansen Følgende om den Beskyttelse, Toldloven af 1863 yder den danske Industri:

Tolden beskytter her i Landet ikke alene enkelte Industrigrene, som særlig fortjene og trænge til saadan Beskyttelse, den beskytter de allerfleste Industrier, gavnlige og mindre gavnlige i Flæng; paa den anden Side udøver Tolden et Tryk paa alle Industrigrene, idet den dels forhøjer deres Produktionsomkostninger derved, at den kræver Afgift af de fleste Raa- og Hjælpestoffer, som Industrien bruger, t. Ex. Jern, Kul, Tømmer, Farvevarer m. m. fl., dels derved, at saavel den finansielle som navnlig den beskyttende Del af Tolden forhøjer det almindelige Prisniveau i Landet og altsaa fordyrer Livet. Naar man vil finde den virkelige Beskyttelse, som Tolden yder en Industrigren, maa man altsaa fra den direkte Beskyttelsestold for vedkommende Industri drage alt det, som denne udreder paa Grund af andre Toldsatser. Det vil da vise sig, at den virkelige Beskyttelse, som vor Industri nyder, er højst forskjellig; i nogle Tilfælde er den meget høj, men i de fleste Tilfælde er den lav, og i enkelte Tilfælde er den endog negativ, idet den Afgift, den indenlandske Industri maa udrede, er større end det, som den tilsvarende fremmede Artikel skal svare ved Indførselen. Særlig uheldig stillede ere mange af de Industrier, som ere komne op i den nyere Tid, enten efter den sidste Revision af Toldtarifen eller overhovedet i de senere Decennier da Frihandelsideerne have været de herskende; thi disse Industrier er der i Almindelighed ikke bleven tilstaaet nogen Toldbeskyttelse, medens de dog maa deltage i alle de Byrder, som Tolden paalægger den indenlandske Virksomhed. Som saadanne Industrier kan nævnes Roesukkerfabrikationen, Fabrikationen af kunstig Gjødning og forskjellige kemiske og Kunstindu-

En Udtalelse om Toldloven og den danske Industri.

I tiende Hefte af «Danmarks Statistik» udtaler Prof. Falbe Hansen Følgende om den Beskyttelse, Toldloven af 1863 yder den danske Industri:

Tolden beskytter her i Landet ikke alene enkelte Industrigrene, som særlig fortjene og trænge til saadan Beskyttelse, den beskytter de allerfleste Industrier, gavnlige og mindre gavnlige i Flæng; paa den anden Side udøver Tolden et Tryk paa alle Industrigrene, idet den dels forhøjer deres Produktionsomkostninger derved, at den kræver Afgift af de fleste Raa- og Hjælpestoffer, som Industrien bruger, t. Ex. Jern, Kul, Tømmer, Farvevarer m. m. fl., dels derved, at saavel den finansielle som navnlig den beskyttende Del af Tolden forhøjer det almindelige Prisniveau i Landet og altsaa fordyrer Livet. Naar man vil finde den virkelige Beskyttelse, som Tolden yder en Industrigren, maa man altsaa fra den direkte Beskyttelsestold for vedkommende Industri drage alt det, som denne udreder paa Grund af andre Toldsatser. Det vil da vise sig, at den virkelige Beskyttelse, som vor Industri nyder, er højst forskjellig; i nogle Tilfælde er den meget høj, men i de fleste Tilfælde er den lav, og i enkelte Tilfælde er den endog negativ, idet den Afgift, den indenlandske Industri maa udrede, er større end det, som den tilsvarende fremmede Artikel skal svare ved Indførselen. Særlig uheldig stillede ere mange af de Industrier, som ere komne op i den nyere Tid, enten efter den sidste Revision af Toldtarifen eller overhovedet i de senere Decennier da Frihandelsideerne have været de herskende; thi disse Industrier er der i Almindelighed ikke bleven tilstaaet nogen Toldbeskyttelse, medens de dog maa deltage i alle de Byrder, som Tolden paalægger den indenlandske Virksomhed. Som saadanne Industrier kan nævnes Roesukkerfabrikationen, Fabrikationen af kunstig Gjødning og forskjellige kemiske og Kunstindu-

strier m. fl. Ligesaa uheldigt stillede ere flere ældre Virksomheder, som man ikke har kunnet yde Beskyttelse, fordi de arbejdede for det udenlandske Marked, saasom Landbruget, eller fordi deres Virksomhed faldt udenfor Toldterritoriet, saasom Skibsfarten; saadanne Virksomheder maa altsaa ligeledes bære Byrden af Tolden uden at faa nogen Beskyttelse som Erstatning herfor. Resultatet er bleven, at det ofte er de mindst gavnlige Industrier, der nyde Gavn af Beskyttelsen, medens andre og mere gavnlige lide Skade ved den.

En anden Ulempe ved den nuværende Ordning af vor Toldbeskyttelse er det maaske, at den beskytter for mange Industriegrene, thi derved spredes Kræfterne over for mange Omraader og svækkes altsaa. Dertil kommer, at Tolden, som her i Landet hviler paa næsten Alt, hvad Industrien skal benytte, fordyrer Produktionen i ikke ringe Grad; paa det indenlandske Marked nyder Industrien en Erstatning herfor i Indførselstolden paa fremmede Artikler; men paa de udenlandske Markeder har denne Toldbeskyttelse selvfølgelig ingen Betydning. Vor Toldbeskyttelse bliver paa denne Maade en Opmuntring for Industrien til at begrænse sig til det lille indenlandske Marked, medens den vanskeliggjør det for den at udvikle sig til Exportindustri. En Fejl ved Ordningen af vor Toldbeskyttelse er dernæst ogsaa det, at den udelukkende gives i Form af Vægttold og er ens for større Grupper af Varer; herved bliver nemlig Beskyttelsen højest for de billige og daarlige Varer, lavest for de fine og gode Varer. Saalænge en Industridrivende producerer simple og billige Varer, hvilke jo i Almindelighed ere tunge i Forhold til deres Værdi, nyder han en høj Toldbeskyttelse, men jo bedre Frembringelserne blive, jo mere teknisk fuldendte og altsaa værdifuldere de blive, jo mindre bliver Beskyttelsen, jo haardere bliver Konkurrencen med Udlandet. Toldbeskyttelsen er paa denne Maade bleven en Opfordring for vor Industri til at producere grove og simple Varer, til kun at arbejde for det lille indenlandske Marked og til at sprede de allerede i Forvejen svage Kræfter i alle Retninger. Medens Formaålet for Toldbeskyttelsen, naar man vil have en saadan, netop burde være det Omvendte, en Opmuntring og en Støtte for vor Industri til at udvikle sin tekniske Dygtighed, et Skjold, der kunde skjærme den unge Industri mod Udlandets Konkurrence, indtil den havde vundet Kræfter, saa at den kunde kon-

kurrere med Udlandet paa de store Markeder, et Middel til at samle de svage Kræfter paa de Punkter, hvor vi med mest Udsigt til Held kunne tage Kampen op.

En Beskyttelsestold som vor burde muligen i adskillige Tilfælde gives som Værditold og ikke som Vægttold. Naar Beskyttelsen gives i Form af Værditold, bliver den stigende med Varens Kvalitet, de finere Varer, hvis Produktion det gjælder om at fremhjælpe, komme til at betale højere Told end de simple og billigere Varer. Det er ganske vist, at Værditolden altid frembyder store praktiske Vanskeligheder, men det maa dog erindres, at der, naar Talen er om en industriel Toldsats, ikke behøves den Ensartethed og Nøjagtighed i Ansættelsen som ved en finansiel Toldsats, som t. Ex. ved en Værditold paa Cigarer. Hvis man ikke vilde anvende Værditolden, kunde man muligen ogsaa i adskillige Tilfælde opnaa det Samme ved at dele Vægttolden i flere smaa Positioner efter Varernes Kvalitet. Man er næppe berettiget til at indvende mod disse Forslag, at de ere upraktiske, thi det var denne Fremgangsmaade, man anvendte i næsten alle vore ældre Beskyttelsestarifer, og det er netop det Princip, paa hvilket den store Toldforordning af 1797 var baseret: I Toldtarifen af 1797 var saaledes Drejerarbejde, Snedker- og Stolemagerarbejde, Hjulmands- og Vognmagerarbejde, samt Stenhuggerarbejde ansat til en Told af $24\frac{3}{4}$ pCt. af Værdien, Bundtmagerarbejde, musikalske Instrumenter, Solde- og Sigtmagerarbejde til en Told af $12\frac{3}{4}$ pCt. af Værdien, Uhrmagerarbejde og Instrumentmagerarbejde i Almindelighed til $5\frac{3}{4}$ pCt. af Værdien osv. Ved enkelte industrigrene var Beskyttelsen givet i Form af en Vægttold, men denne var da i Almindelighed delt i flere mindre Positioner efter Varens Kvalitet, hvorved noget Lignende opnaaedes som ved Værditolden. Det var først ved Fr. af 1. Maj 1838, at man forlod Principerne fra 1797 og gik over til at ansætte de industrielle Toldsatser udelukkende efter Vægt.

Vi have allerede nu villet gjøre vore Læsere bekendt med denne Udtalelse. Forøvrigt agte vi senere at bringe en Anmeldelse af hele det sidste Bind af Proff. Falbe Hansens og Dr. W. Scharlings «Danmarks Statistik».

A. P.